Nro 54.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższym Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 10. LIPCA 1801 ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 28 Czerwca.

Podpółkownik Pietrow naznaczony kommendantem regimentu garnizonowego Ukołowa. Woyska Dońskiego zmarły Podpółkownik Pozdieiew 6. wymazuie się z rang—liſty. Generał Major Arbeniew pokazawſzy niewinność swoię w Komiſsyi sądu woyskowego przyimuie się w służbę do armii w randze Generała Lieutenanta. Generał kawaleryi S. Petersburgski woienny Gubernator, zarządzaiący intereſsami cywilnemi, w Petersburgskiey, Inflantskiey, Kurlandzkiey, i Estlandzkiey Guberniach, Graf von der Pahlen na własną prosbę uwalnia się od wſzelkich obowiązków dla choroby. Generał Lieutenant Archangelski woienny Gubernator Graf Liwen zarządzać będzie intereſsami cywilnemi w Archangelskiey Gubernii. S. Petersburgski woienny Gubernator Generał infanteryi Goleniſzczew Kutuzow zarządzać ma intereſsami cywilnemi w Gubernii Petersburgskiey. Bywſzy przy Litewskiey inspekcyi Ober Audytorem Kolleski Aseſsor Wikulin przeydzie do służby cywilney w następuiącym stopniu.

JEGO IMPERATORSKA MOSC wydał następuiące rozrządzenie dla Kapituły orderów Roſsyiskich. *1mo.* Naznaczone dawniey dla Kommandorów 50. tysięcy duſz powracaią w dozor Izb Skarbowych od d. 1. Stycznia r. 1802; na wypłacanie pensyi kommandorskiey i inne wydatki pożyteczne skarb Monarſzy dawać będzie corocznie po 213,170. rubli; S. Petersburgska i Moskiewska Izby Skarbowe zniosłſzy się z Kapitułą wybiorą z pomienionych wyżey duſz wſzelkie dochody zaległe, i Kapitule wyliczą. *2do.* Urzędnicy orderowi, 3. Ceromonijmistrzów, 5. Sekretarzów, 8. Heroldów, zostaną bez pensyi, nie odbieraiąc jednakże oney tym którzy dziś obowiązek sprawuią; o każdego śmierci Kapituła doniesie Skarbowi dla zatrzymania pensyi zgaſzoney. *3tio.* Ponieważ od wydatku summ do Kapituły wchodzących zostawało corok po 35. tysięcy rubli; odtąd Skarb na utrzymanie Kapituły i orderów S. Jerzego i S. Włodzimierza dawać będzie po 85 tysięcy rubli. *4to.* Na pensye niżſzym urzędnikom naznaczono r. 1798. 50. tysięcy rubli; gdy więc mieysce między niemi wakować będzie, Kapituła do kompletu przyimować tych naprzód powinna, którzy są zaſzczyceni orderem S. Anny za męstwo. *5to.* Kawalerom orderu S. Włodzimierza od d. 1. Września pensye dawane będą według kompletu statutem zamierzonego. *6to.* Ażeby Kapituła czynić mogła wydatki na nią włożone, do jey zarządzenia należeć powinne summy Roſsyiskim orderom nadane. *7mo.* Na mieysca wakuiące w Kommandorstwach Kapituła naznaczać będzie Kawalerów podług starſzeństwa. *8vo.* Noſzący znaki orderu S. Anny gdy będą w służbie woyskowey, za przestępstwa odpowiadać maią w sądach woyskowych; cywilni lub oddaleni od służby w mieyscu przyzwoitém; wſzystkie te sądy kopią wyroku przesłać powinny do Kapituły dla wymazania przestępców z listy orderowey.

z Wiednia 7. Lipca.

Po oddaleniu się z naſzych okolic woyska Cesarskiego do Węgier, mianowicie zaś do Czech i Morawii, zostały tu bardzo znaczne magazyny, owsa, żyta, i pſzenicy; rada woienna wſzystko przedać kazała z targu publicznego, z wyłączeniem jednak przekupniów, kt rzy nic nabywać nie mogą. — Według rapportów przysłanych od Węgierskiey granicy, Paſswan Oglou zaczął okazywać niepospolite względy Austryakom od tego czasu, jak wiadomość odebrał o podpisanym w Luneville traktacie, obiecuiąc zachować przyiaźń sąsiedzką dla poddanych Cesarza Jmci w każdém zdarzeniu. — Elektor Saski woyska swoie pomnożyć kazał do 4. tysięcy; okoliczność godna uwagi dla Mocarstw z nim graniczących lub zprzymierzonych, jakiém jest Królestwo Pruskie. — Urzędowe pisma Francuzkie zapewniaią, iż niepodobna jest dziś Anglikom utworzyć koalicyą w porządku trzecią, i wzruſzyć pokóy lądowy. Inne doniesienia z Anglii, Niemiec ettc. rzecz nam wystawuią w odmienney postaci; słychać nawet o poróżnieniach między pierwſzym Konsulem i Dworem Berlińskim, które zagodzić usiłuie poważne pośrzednictwo. Naſze woyska w nayinnieyſzey części dotąd zwinione nie są; wſzystkie regimenta w zupełnym komplecie i gotowości utrzymywać kazał Arcy Xiążę Karol. — W teraznieyſzym tygodniu dwóch z Paryża nadzwyczaynych gońców przysłał Graf Cobenzl; jednego depeſze nie wiadome; drugi doniosł że rząd Francuzki ma wyprowadzić woyska swoie z Brisgau, jak tylko regiment Austryacki na granicach stanie dla obięcia kraiu na imie Xiążęcia Modeńskiego. Wiele u nas mówiono o protestacyi jego przeciwko zamianie okolicznosciami wymuſzoney; do tych czas jednak nie wyſzła na widok.

Negocyacye między Dworem Rzymskim a RPtą Francuzką, trudno zgadywać jaki wezmą koniec. Poseł Cacault podał notę Oycu S. domagaiąc się wielu rzeczy starodawnym przeciwnych zwyczaiom; jakie są: ustanowienie Patryarchy Francuzkiego, na wzór Constantinopolskich, Alexandryiskich, ettc. ze wſzelkiemi przywileiami jakie im służyły, i zupełną niepodległością; uznanie Biskupów i Plebanów Konstytucyinych; zniesienie bezżeństwa dla Duchowieństwa Francuzkiego; utwierdzenie praw republikantskich o rozwodach; oświadczenie, iż Duchowni mogą wykonać bespiecznem sumnieniem przysięgę na wierność rządowi nowemu. Notę Cacault napisał w mocnych wyrazach. Ociec S. łagodną dał odpowiedź, iż na żądanie pozwolić nie podobno. Poseł natychmiast Rzym opuścił udaiąc się do Florencyi. Pius 7, collegium Kardynalskie, owſzem cały narod potrwożeni zostali; powſzechne albowiem jest rozumienie, iż rząd Francuzki ſzuka tylko pozorney przyczyny do zerwania pokoiu. Nakoniec Ociec S. chcąc zakończyć wſzelką wątpliwość, wysłał do Paryża Sekretarza Stanu Kardynała Gonsalyi; próżna jednak boiaźń była, ażeby jemu Wodzowie republikantscy pasportów odmówili. — Kommendant naſzey stolicy Xiąże Ferdynand Wurtembergski wyiechał do Stuttgardu; słychać że Arcy Xiąże Józef Palatinus ma wkrótce przedsięwziąć podróż daleką. — Kupcy Greccy z Constantinopola prywatną wiadomość odebrali, iż Alexandrya dostała się Anglikom; Francuzi po długim odporze do jednego zamku wpędzeni, kapitulować musieli. Nic o tém zdarzeniu nie

ogłosił Lord Minto. — Graf Cobenzl za powrótem z Paryża będzie sprawować urząd Ministra zagranicznych interesſów.

z Londynu 26. Czerwca.

Agent Otto wyieżdża do Oyczyzny, chcąc ustnie pierwſzemu Konsulowi dać sprawę o konferencyach odprawionych z Lordem Hawkesbury; ta okoliczność znać daie iż pokóy wkrótce nastąpić może, jeśli nie zaydą nieprzewidziane trudności; naſz Agent Merry jeſzcze tu bawi. — Fregatę Loire od 40. armat blisko brzegów Francuzkich krążącą po długiey bitwie miał zabrać nieprzyiaciel; walczyła upornie przeciwko dwóm fregatom, i dwóm statkom mnieyſzym. — General Tarleton na woynie Amerykańskiey wsławiony pośpieſza do Dublinu służyć maiąc w armii Irlandzkiey pod Generałem Meadows; regiment jego posłany do Egiptu; tamże z rozmaitych portów Królestwa płyną okręta przewozowe i woienne z posiłkiem. Rzecz godna podziwienia, że rząd nic nie ogłosi o czynnościach Keitha i Hutchinsona; ponieważ wierzyć trudno ażeby rapporta od wschodu nie przychodziły, Oppozycya wnioskuie iż niepomyślne bydź muſzą. — Xiąże d' York pozwolił Szefom regimentów Angielskich część żołnierza regularnego i milicyi urlopować do pewnego czasu; zapewniony podobno przez Admirałów Cornwallis i Dickson, że nieprzyiacielskie floty w Brest i Texel nie są gotowe do wyiścia pod żagle. — Tenże Xiąże d' York w Chelsea założył kamień węgielny przyſzłey ſzkoły dla dzieci żołnierskich, których Oycowie gardło dali w obronie narodu; na tablicy miedzianey wyryto: że Xiąże jako Feld Marſzałek Unią połączonych Królestw wypłaca ten dług imieniem Oyczyzny w r. 41. panowania Jerzego 3. — Słychać że Xiąże Portland, zostanie na urzędzie Sekretarza Stanu wnętrznych interesſów; Graf Chatham brat starſzy Pitta będzie Prezydentem Rady Monarſzey.

Admiralicya dziś do Portsmouth i Plymouth nagłe roskazy przesyła okrętom uzbroionym, ażeby się łączyły wſzystkie z wielką flotą w kanale; dziś albowiem przyſzła wiadomość, iż Hiſzpani i Francuzi w Breście na jedney tylko stoią kotwicy; co znakiem jest bliskiego żeglowania. — Narod Angielski, owſzem Europa cała ciekawie czeka skutku negocyacyi: Grafa Cobenzl, Bernstorfa, Lorda S. Helens, Szefa Duroc, Kardynała Gonsalvi, Agentów Otto i Merry; powſzechnie wſzyscy wzdychaią do pokoiu. — Kompania Wschodnio Indyiska tegoroczną dywidendę po pół-ſzóstą tylko procentu naznaczyła; spodziewano się daleko więcey przez wzgląd na stan handlu kwitnący, rozſzerzenie osad; lecz trwaiąca woyna, niebespieczeństwo którém grozi Zeman Szach od północy, kazało mieć w skarbie znaczne pieniądze na niespodziany wydatek. — Kapitan Thompson stracił pod Coppenhagą rękę; jemu Admiralicya kommendę dała nowo zbudowanego okrętu Dreadnought od 98. armat. — Admirał Saumarez wypłynął ku Portugalskim brzegom; nic rząd nie ogłaſza o woynie zprzymierzeńców naſzych przeciw Hiſzpanom i Francuzom; rozumieią tu niektórzy, że Wielka Brytańnia chcąc Dwór Portugalski podźwignąć będzie przymuſzoną wrócić nieprzyiacielowi część osad podbitych. — Rachunki skarbowe dowiodły, że w ostatnim roku z ceł mieliśmy dochodu 6. millionów 700. tysięcy FS, z akcyzy 10. millionów 800. tysięcy; od stępla 2. milliony 600. tysięcy.

z Paryża 26. Czerwca.

Położyliśmy treść pierwszey części pisma, którego autorem niektórzy bydź mienią pierwszego Konsula; dziś część drugą kładniemy. Opuszczeni od zprzymierzeńców Anglicy mogą ieszcze woynę przedłużyć z niemałym dla siebie pożytkiem; handel cały w ich ręku; wszystkie iuż osady trzymaią; lecz woysko chociaż liczne, po wszystkich swiata częściach rozsypane, musi bydź słabe do utrzymania zdobyczy, do nowych niezdatne zaborów. Każdey rzeczy kres położyło przyrodzenie. Roztrząsać nie trzeba, czyli zawsze nieprzebyty będzie kanał, który Francyą od Wielkiey Brytańnii przedziela; to pewna, że każdy republikant, bez względu na opinie polityczne, przyłożyć się zechce do przywrócenia narodom pokoiu, wolney po morzach żeglugi; zwłaszcza ieżeli ten ſposob nam zostanie iedyny utrzymania honoru i niepodległości. Jednak chociażbysmy się ſpodziewać mogli naywiększych zysków z przedłużoney woyny; ta zawsze przeciwną będzie interessom i chęci naszey. Szczęśliwość obywatelów prywatnych i całego narodu wiele traci na przerwanym handlu; iż nie wspomnę o ſmutney potrzebie krwi przelania. Te względy ludziom rozsądnym, tym bardziey rządcom dostateczną bydź powinny przyczyną do pisania traktatów z honorem i polityką zgodnych; takie zaś dziś ſą w ręku Ministrów Angielskich; niech tylko pamiętaią, że narod Francuzki w 19 wieku nie ten iest iaki był w połowie 18, gdy oboiętném okiem poglądał na kommissarza Wielkiey Brytańnii przez lat 70 w porcie Dunquerque zabraniaiącego wszelkiey naprawy; na kupcow i urzędników kompanii Wschodnio Indyiskiey, którzy po całym Indostanie biegali ſzarpiąc na warsztatach materye bawełniane i iedwabne, które nieszczęśliwi rzemieslnicy dla Francuzów gotowali.

Niech ieszcze i to przypomną Ministrowie Angielscy, że korzyści odniesione nad Francuzami, Hiszpanami, Batawami, nie męstwu ſwoich rycerzów przypisać powińni, ale raczey zamieszaniom od rewolucyi gwałtownych nie odstępnym; które iuż się nie odnowią; klęskom woyny domowey, którą dziś każdy Francuz się brzydzi; posiłkom naostatek dwóch koalicyi strasznych, które chyba iuż przeciw ſamym skleią się Anglikom. A ieżeli ma w ręku osady Francuzkie, Batawskie i Hiszpańskie. Francya czyliż nie trzyma kraiów co niegdyś należały do zprzymierzeńców Brytańnii Wielkiey; a tych czyli nie nauczyło ſmutne doświadczenie, że nie rostropność iest słabemu stawać się celem gniewu potężnych narodów; chociaż zprzymierzeńcy na Francyą nie wprzód oręż podnieśli, aż przez Ministrów Angielskich uroczyste zapewnienie odebrali o dzielney pomocy i skutecznym ratunku. Na to wszystko wzgląd maiąc dzisieyszy rząd Wielkiey Brytańnii, czyliż nie zechce póyść drogą przez honor wskazaną? która nieomylnie doprowadzi do zachowania zaszczytów narodowych i pożądaney w Europie równowagi. Co ieżeli tak uczynić zechcą Anglicy, świat w pokoiu żyć zacznie; kray każdy wróci się do ulubionego przemysłu, handlu, rękodzieł, kunsztów, nauk, które za naszych czasów tak bardzo wyniosły Europeyczyków nad starodawne pokolenia rodu ludzkiego.

Z Egiptu ieszcze nie mamy żadnego doniesienia, musi iednak dotąd utrzymywać się Menou, gdy o żadney kapitulacyi, o żadném zwycięztwie nie mówi nieprzyiaciel. Do Genui zawinął Grecki okręt; świadczy Kapitan, że blisko Messińskiey ciaśniny potkał go Gantheaume Admirał; eskadra iego 5 Tureckich ſzebeków zabrała; mamy nadzieię że do Egiptu zapłynie; albowiem wkrótce powstaią wiatry północne, dla których boiaźni nieprzyiaciel oddali się od Afrykańskich brzegów. — Do portu Liworny wbiegł statek Austryacki, na którym znayduie się Poseł Amerykańskich Stanów; ten powiada, że w Tripolu, gdzie mieszkał aż do wypowiedzenia woyny przez barbarzyńców narodowi ſwoiemu, powszechny był odgłos o klęsce zadaney Anglikom pod Alexandryą, która tym ſposobem od oblężenia uwolnioną została. — General en chef Moreau ciągle bawi w Malmaison, układaiąc z pierwszym Konsulem, iak pogłoska niesie, proiekt kampanii przeciw Anglikom, ieśliby mimo nadzieię do pokoiu nie przyszło. — W Annonay, Prefekt Departamentu Ardeche, Caffarelli, monument wystawić kazał na tém mieyscu, z którego w r. 1783 Mongolfier w machinie przez się wynalezioney wzniosł się na powietrze. — Zawczora Buonaparte przybył tu na zwyczayną paradę; znaydowali się obecni: Graf Liworny, Kardynał Gonsalvi, Nuncyusz Spina. Pierwszy

pewnie d. 29 do Włoch wyiedzie. — Talleyrand Perigord udał się do wód mineralnych w Bourbon Archambaud dla poratowania zdrowia; mieysce onego zastępuie Minister wnętrznych interessów Chaptal; ten rozmaite machiny wynalazł i oddał do fabryk tuteyszych; wszystkie oglądał i pochwalił pierwszy Konsul, te mianowicie które dziwnym sposobem ułatwiaią przędzę bawełny, bielenie lnu, i tym podobne.

Senat postanowił cztery pierwsze mieysca, które zawakuią w Trybunacie, dać obywatelom wybranym z 4 Departamentów Niemieckich. — Stanu Konsyliarz Champagny ma bydź wyznaczony Ambassadorem u Dworu Wiedeńskiego. Jest to dystyngwowany Officyer flotty naszey; zasiadał w konstytucyinêm zgromadzeniu. — Żeglarz powietrzny Garnerin, który miał zwiedzić Neapol, Stockholm, Constantinopol, nie wielką podróż odprawił; spuścił się na ziemię o mil 5 od naszey stolicy, daiąc przyczynę że balon iego naprawy potrzebuie. — Generał Bernadotte doniósł Ministrowi policyi o zchwytaniu zbóycy Videlot, który się przezwał Tankredem. Był to zaufany przyiaciel i towarzysz sławnego Szefa Georges, człowiek pełen dowcipu i odwagi. Lud przywiązany był do niego bez granic: zaciągaiącym się pod chorągwie swoie żołd regularnie wypłacał; nigdy mu na pieniądzach nie zbywało; gdy był aresztowany, znaleziono przy nim niemało louisdorów i ginei Angielskich, które natychmiast rozdano między żołnierzy; zasłużyli na nagrodę, upadek Tankreda przywraca spokoyność Departamentom zachodnim, odbiera nadzieię rokoszanom. Znaleziono w kryiówce wiele papierów, które posłużą do wyświecenia zamiarów nieprzyiacielskich. Donosi ieszcze rządowi Bernadotte, że z Anglii niedawno wiele pieniędzy przywieziono do rozdania między Szuanów i tym podobnych ludzi, z roskazem ażeby w mordach, łupiestwie, rozboiu nie ustawali. Trudno wierzyć ażeby w tak oświeconym wieku naysroższy nawet nieprzyiaciel wydawał tak okrutne i nieludzkie roskazy.

Rzecz iest niewątpliwa że cokolwiek z Rzymu pisano o złożeniu proiektowanêm władzy doczesney przez Oyca S. z prawdą się nie zgadza; nie tylko Pius 7 sam nigdy rządów Państwa opuszczać nie myślił, ale nawet żadne Mocarstwo, żaden narod tego po nim nie żądał. Na sławnych Konsystorzach, które zrodziły między ludem tyle powieści, naradzono się względem przyszłey ugody z Francyą i wysłania Kardynała Gonsalvi do Paryża. Podobnym sposobem nie zgadza się z rzeczywistością co pisma Włoskie doniosły o boiaźni i ucieczce do Florencyi Posła Cacault, o mowie i opinii Kardynała Maury &c. to tylko pewna że rząd nasz zmnieyszył kontrybucyą na utrzymanie woysk Francuzkich w Państwie Kościelnêm co miesiąc do 40 tysięcy szkudów. — Słychać że Margrabia Lucchesini na żądanie rządu naszego ma bydź z Poselstwa odwołany. — O warunkach pokoiu z Portugallią nie ma pewności; biega pogłoska, że póki traktat nie nastąpi z Anglikami, 20 tysięcy Francuzów, 12 tysięcy Hiszpanów Regent Xiąże Brezylii własnym nakładem utrzymywać musi w kraiu swoim. — Generał Cervoni Korsykańczyk osmą dywizyą woyskową kommenderuiacy, pisze iż kommissye woienne niedawno ustanowione w kraiu przedziwny skutek sprawiły; 200 rozboyników poległo w boiu, albo na śmierć skazanych zostało, reszta lękaiąc się podobnego losu dobrowolnie broń składa; podobne rapporta rząd odebrał z kilku innych dywizyi woyskowych, tak dalece, iż nadzieię niepłonną mamy przywrócenia zupełney spokoyności w kraiu.

Nie Xiąże Angielski Bedford przeieżdżał przez naszą stolicę do Szwaycarów, lecz P. Beckford, obywatel podobno naybogatszy w Królestwie całém. — Po wielu mieyscach Duchowni, co niedawno z wygnania powrócili do Oyczyzny, wyraźnie oświadczaią nie dawać żądaney obietnicy na wierność rządowi nowemu, póki Ociec S. obiawić nie raczy zdania swoiego; czeka niecierpliwie cały narod skutku negocyacyi Kardynała Gonsalvi.

z Medyolanu 16. Czerwca.

Kommendant Angielskiey eskadry oświadczył, że wszystkie porty nad morzem Adryatyckiém przez Francuzów zaięte, zamykać będzie, zabieraiąc okręta któreby do nich zawiiać chciały. W armii Generała Murat wielkie obroty widzieć się daią; nie licząc dywizyi Soult zastępuiącey część Neapolitańskiego kraiu, ma 30. tysięcy żołnierza. Generał en chef Moncey główną kwaterę ztąd przenieść kazał do Cremony; woyska Francuzkie i Cisalpińskie wkrótce zaymą na granicach wyznaczone stanowiska podług nowego przepisu nad Adigą. Kontrybucyą 100. tysięcy liwrów narzuconą miastu Novarra za wszczęte rozruchy, zmnieyszono do połowy; drugą iuż zapłaciło. Consulta jeszcze oddała rządowi do wolnego szafunku dobra narodowe wartuiące 10. millionów na utrzymanie woyska; i założenie nowych fortyfikacyi nad granicą; doświadczenie w r. 1799. pokazało że dawne nie były dostateczne do zasłony kraiu od nieprzyiacielskich naiazdów.

D. 16. Obchodziliśmy na d. 14 doroczną pamiątkę zwycięztwa odniesionego pod Marengo, które Cisalpinom niepodległość przywróciło; tegoż dnia założono fundament bramy nowey, która imie Marengo nosić będzie. Na żądanie pierwszego Konsula rząd nasz wyznaczył 200 tysięcy liwrów co miesiąc na poprawę, opatrzenie, i utrzymanie w iak naylepszym stanie twierdz Legnago, Peschiera, Rocca, Pizzighitone; wydatek wielki, lecz koniecznie potrzebny dla bespieczeństwa powszechnego. Chociaż część armii Generała Murat wystąpiwszy z Toskanii przybliżyła się ku Rzymowi, nikt iednak u nas wierzyć nie chce zaięciu tey stolicy przez żołnierza Republikańskiego; lepiey zaczekać skutku negocyacyi Kardynała Gonsalvi. Aldini, Serbelloni wyieżdżaią iutro do Paryża w stopniu Deputowanych; im każe Consulta traktować z rządem Francuzkim względem posiłkowego żołnierza, którego pewną liczbę utrzymywać musiemy; iest nadzieia że Buonaparte da odpowiedź pomyślną; na iego pochwałę Prezydent Sommariva w d. 14 bardzo piękną miał mowę; odpowiadał Generał Moncey. W Rzymie Kardynała Gonsalvi iako Sekretarza Stanu zastępuie Kardynał Doria; naytrudnieyszy iest artykuł względem uznania Biskupów Konstytucyinych, którzy stanęli przez elekcyą ludu na mieysce Pasterzów przysięgać nie chcących.

z Berne 18. Czerwca.

Mamy wiadomość, że Generał Dumas, który zatrudniał się formowaniem armii rozerwowych w Burgundyi; będzie Posłem Francuzkim u Szwaycarów na mieyscu Reinharda. W kraiu naszym panuią wielkie rozruchy; powiaty iedne nie chcą bydź wcielonemi do Cantonów, do których przedtym nie należały; drugie znowu nie chcą bydź oderwanemi. Berneńczykowie protestuią się przeciwko odłączeniu powiatów Vaud i Argow; inni, na protestacyą inne podali oświadczenie dowodząc, że szczęśliwość narodu powszechna i obywatelów szczególna nie na tém zależy, do jakiego powiatu lub Cantonu ta lub owa część ziemi należeć będzie; podział takowy dzieie się dla porządku; lecz na ścisłém praw zachowaniu. Zgromadzenie prawodawcze iuż przeyrzało, pochwaliło i poprawiło niektóre artykuły przyszłey konstytucyi, nad innemi pracuie. Ponieważ obywatele, przykładem we Francyi doświadczonym na początku i w ciągu rewolucyi, na wielu mieyscach Szwaycary nie płacą podatku, rząd nasz postanowił użyć na nieposłusznych exekucyi woyskowey.

z Aranjuez 21. Czerwca.

Urzędowe odebraliśmy doniesienie, że d. 8. w Badajos, Xiąże Pokoiu, Lucian Buonaparte, i Pinto pokoy podpisali; ratyfikacyą da wkrótce Krol Jmć Katolicki; rozumiemy że jey nie odmówi pierwszy Konsul, ani też Portugallia, jak w r. 1797. uczyniła, nieprzyimuiąc warun-

ków ugodzonych w Paryżu przez Kawalera Aranjo. Między teraznieyszemi znaydować się ma wypłacenie kilku millionów, i przyięcie Francuzkiey załogi z woyskiem naszém do przednieyszych miast i portów.

z Smirny 27. Maja.

Anglicy donoszą z Egiptu, że Generał Menou zostawiwszy w murach Alexandryiskich 3. tysięczną załogę, sam na czele 6. tysięcy żołnierza ruszył wgłąb Egiptskiey ziemi; tamże z równém liczbą woyskiem poszedł Hutchinson. Z drugiey strony Generał Braith z 9. tysiącami ludu Indyiskiego Seapoys od Suez ciągnie do Cairu; wkrótce więc walna pod stolicą bitwa pokaże kto nad Egiptem panować będzie. Dotąd porty onego ściśle przez Anglików zamknięte były; żaden okręt Francuzki zawinąć ani też wybiedz nie mógł na morze; zbliża się pora wiatrów północnych, które mogą podać nieprzyiacielowi dawno żądaną sposobność posiłkowania swoich współziomków.

z Bruxelles 28. Czerwca.

Generał en chef Augereau jadąc tędy z Hagi do Paryża miał długą rozmowę z kommendantami i Prefektami Departamentów Belgickich; słychać że za powrótem swoim przystąpi do wykonania wielkich zamysłów; jedni twierdzą że kommenderować będzie woyskiem w Dunquerque na okręta zabraném; drudzy posyłaią go ku Renowi; to pewna że do brzegów tey rzeki zbliżyły się niektóre regimenta rozłożone nad Mozą i Mozellą. Dywizya okrętów Batawskich i Francuzkich na rzece Escaut uzbroionych temi dniami roskaz odebrała płynąć, jak wnosiemy do Dunquerque, dla uformowania tam liczney eskadry; rzecz nie przyszła do skutku, ponieważ rapport odebrano że Admirał Dickson jest w bliskości.

z Rzymu 23. Czerwca.

Z Palermu do Neapolu przyszła wiadomość, że Król Jmć Dwóch Sycylii zachorował; w kilka dni później odebrano pomyślnieyszą iż Monarcha przychodzi do zdrowia. Generał Acton, Xiąże Gravina, i Poseł Francuzki Alquier z Neapolu do Sycylii żeglować maią. D. 2. na switaniu pokazały się przed portem Ankońskim 3. Neapolitańskie fregaty; dano wnet wiadomość Generałowi kommenderuiącemu w mieście; wysłał Officyera do eskadry z powinszowaniem przybycia szczęśliwego; nastąpiło zwyczayne z armat witanie; zatém Officyerowie Neapolitańscy na ląd wystąpiwszy udali się na obiad do Wodza Francuzkiego; na całey eskadrze liczą 700. ludzi; wkrótce druga podobno liczniey sza z Palermu przybędzie do tegoż portu; jeśli pogłoskom wierzyć trzeba, wszystkie razem statki Neapolitańskie prowadzić maią Francuzów do Egiptu. Generał Watrin od Oyca S. mile przyięty, ztąd do Neapolu pospieszył. Do naszey stolicy w tych dniach przybyło 221. Jezuitów Hiszpańskich, których na ląd w Civitavecchia wysadzono.

W terminie ostatnim przez Publikacyą trzykroć w Gazecie kraiowey Litewskiey umieszczoną, i osóbno w drukowanych exemplarzach po Mieście za pośrzednictwem mieyscowey Policyi rozesłaną, to jest na dniu 28. Junii idącego Roku; do wyprzedaży Dworku Ambrożewiczowskiego na Snipiszkach pod Nrem 1034. stoiącego oznaczonym JP. Ignacy Walentynowicz Nadzyratel Kwartału trzeciego, Wileńskiey mieyskiey Policyi, z pomiędzy wszystkich licytuiących za wieczność rzeczonego Domu, naywiększą summę to jest złłch Poll: tysiąc siedm set jedenaście srebrem postąpił; poszliny sk... ve, papier herbowy, i dalsze expensa własnym kosztem załatwić przyrzekł; nad jakową summę, pod kondycyami powyższemi, jesliby kto życzył, za tenże Dom więcey naddadź, może, i obligowanym jest znaydować się w pomienionym Domie na dniu 19. Julii idącego Roku: gdzie licytacya publiczna w tym dniu ostatecznie ukończoną będzie — Dom na przedaż oddany składa się z jedney dwó-piętrowey o dwóch oknach murowanki, z piwnicą podobnież murowaną, z ostatkow rozwalonych drewnianey budowy, nad ruynowanego jednego cegielnianego pieca, ze starą nad nim szopą obszerność placu do tego Domu należącego zawiera w sobie prętow kwadratowych sto osmdziesiąt pięć; podatkow stałych rozmaitego rodzaiu, z Domu i Placu, opłaca się w rozmaite mieysca na Rok złłch 55. gr: 10. oczem (w celu dokładnego Powszechności za informowania) jeszcze trzykroć przez Gazetę koleyno publikuiąc zawiadamiaią na ten Akt wyznaczeni Urzędnicy Sądowi Jan Mikisz, Antoni Trapp.

Po oddaniu na satysfakcyą wierzycielom dóbr Klenik i Starey Wsi w Powiecie Brzeskim Litt: leżących, W. Kaietana Niemcewicza Prezesa Sądu Grodzkiego Brzeskiego dziedzicznych, Dekretem Sądu Ziem: Brzesk: wyznaczona została exdywizya i taxa wieczysta dóbr tychże. Dla uskutecznienia którey exdywizyi Sąd Ziem: Brzeski w dniu 2 Aprila roku teraźnieyszego na gruncie dóbr Klenik znayduiąc się, wymiar tych dóbr i zrobienie Inwentarzów nakazał, które czynności iuż się uskuteczniaią, a ziazd powtórny Sądowi Ziem: Brzesk: razem Exdywizorskiemu, do ukończenia tego dzieła naznaczony iest na dzień $\frac{10}{22}$ Augusta R. terazn: 1801. Że zaś niektórzy z wierzycielów W. Kaietana Niemcewicza i maiący oparte swoie summy na pomienionych Dobrach, ani do Sądu Ziem: Brzeskiego, ani do Sądu Exdywizorskiego pretensyi swoich niepodali, a Dekret Ziemski Brzeski na nieprzychodzących do exdywizyi amissyą rzeczy przeznaczył, ażeby więc w przyszłość ciż wierzyciele nie wymawiali się niewiadomością o maiącey nastąpić pomienionych Dóbr exdywizyi, dla tego Sąd Ziem: Brzeski i razem Exdywizorski uwiadamia, iż należy wszystkim wierzycielom W. Kaietana Niemcewicza i maiącym oparte swoie summy na iego dobrach Klenikach i Starey wsi, podać ich pretensye przed Sąd Exdywizorski w tychże dobrach Klenikach dzieło swoie kończyć maiący na dzień $\frac{10}{22}$ Augusta roku teraznieyszego, lub bardzo prędko po tym dniu $\frac{10}{22}$ Augusta przed zadecydowaniem lokacyi dla innych wierzycielów. Inaczey bowiem w niepodaniu swych pretensyi, nieprzychodzący do Sądu Exdywizorskiego wierzyciele tegoż W. Niemcewicza utracą na potym prawo poszukiwania swych należności z tych dóbr, i też dobra między przychodzących wierzycielów będą wieczyście rozdzielonemi. Datt R. 1801 Mca Junii 27 dnia.